

Sygnatura akt III C 1134/16

WYROK ZAOCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

S., dnia 10 marca 2017 r.

Sąd Rejonowy Szczecin-Prawobrzeże i Zachód w Szczecinie III Wydział Cywilny w następującym składzie:

Przewodniczący: SSR Joanna Suchecka

Protokolant: sekretarz sądowy Joanna Schultz

po rozpoznaniu w dniu 10 marca 2017 r. w Szczecinie

na rozprawie sprawy z powództwa (...) Bank (...) S.A. z siedzibą we W.

przeciwko R. S.

- o roszczenia z umów bankowych

I. zasądza od pozwanej R. S. na rzecz powoda (...) Bank (...) S.A. z siedzibą we W. kwotę 3305,89 zł (trzy tysiące trzysta pięć złotych osiemdziesiąt dziewięć groszy) z odsetkami umownymi w wysokości czterokrotności stopy lombardowej NBP nie wyższej niż odsetki maksymalne za opóźnienie od kwoty 2539,83 zł (dwa tysiące pięćset trzydzieści dziewięć złotych osiemdziesiąt trzy grosze) od dnia 25 maja 2016 r. ;

II. oddala powództwo w pozostałym zakresie;

III. zasądza od pozwanej na rzecz powoda kwotę 114,76 zł (sto czternaście złotych siedemdziesiąt sześć groszy) tytułem kosztów procesu;

IV. nadaje wyrokowi w pkt I i III rygor natychmiastowej wykonalności.

Sygn. akt III C 1134/16

UZASADNIENIE

wyroku zaocznego z dnia 10 marca 2017r. wydanego w postępowaniu zwykłym

Pozwem z dnia 29 czerwca 2016r. złożonym w elektronicznym postępowaniu upominawczym powód (...) Bank (...) S.A. we W. wniósł o zasądzenie od pozwanej R. S. kwoty 3505,89 zł z odsetkami umownymi w wysokości czterokrotności stopy lombardowej NBP od dnia 25 maja 2016r. od kwoty 2539,82 zł i kosztów procesu.

W uzasadnieniu pozwu wskazano, że w dniu 30 marca 2014r. powód udzielił pozwanej kredytu w ramach umowy o przyznanie limitu kredytowego i wydanie karty kredytowej z limitem 3000 zł. Ponieważ pozwana nie wywiązała się z warunków umowy, pozwany wypowiedział umowę ze skutkiem na dzień 23 kwietnia 2016 r. i z tym dniem wierzytelność w całości stała się wymagalna. Powód wskazał, że na dochodzą pozwem kwotę składa się należność główna w kwocie 2539,83 zł, odsetki w kwocie 297,29 zł za okres od 30 marca 2014r. do dnia wystawienia wyciągu z ksiąg banku, oraz koszty, opłaty i prowizje w łącznej kwocie 668,77 zł, a także dalsze odsetki naliczane od dnia następnego po dniu wystawienia wyciągu z ksiąg banku obliczone od kwoty niespłaconego kapitału tj. od kwoty 2539,83 zł w wysokości czterokrotności stopy lombardowej NBP z zastrzeżeniem, że od dnia 1 stycznia 2016r. wysokość odsetek nie może przekraczać odsetek maksymalnych za opóźnienie.

W elektronicznym postępowaniu upominawczym stwierdzono brak podstaw do wydania nakazu zapłaty.

W dalszym toku postępowania powód podtrzymał swoje żądanie w całości. Pozwana nie zajęła stanowiska w sprawie.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 30 marca 2014r. została zawarta umowa o kartę kredytową C. V. między pozwaną R. S. a powodem (...) Bank (...) S.A. w W.. Pozwana nie wywiązała się z warunków umowy, wobec czego powód pismem z dnia 28 grudnia 2015r. wypowiedział umowę. Wierzytelność wynikająca z umowy stała się w całości wymagalna z dniem 23 kwietnia 2016r.

Bezsporne, a nadto umowa k. 23-26, wypowiedzenie umowy z potwierdzeniem doręczenia k. 36-37

W dniu 24 maja 2016r. powód wystawił wyciąg z ksiąg banku, w którym wskazano, że wierzytelność R. S. względem Banku z tytułu umowy o przyznanie limitu kredytowego V. C. z dnia 30 marca 2014r. na dzień 24 maja 2016r. wynosi 3.505,89 zł. Od kwoty tej od dnia następnego po dniu wystawienia wyciągu naliczane będą odsetki od kwoty 2539,83 zł według zmiennej stopy procentowej odsetek maksymalnych tj. w wysokości czterokrotności stopy kredytu lombardowego.

Bezsporne, a nadto wyciąg z ksiąg banku k. 22

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo okazało się niemal w całości zasadne.

Zgodnie z art. 339 § 1 k.p.c. jeżeli pozwany nie stawiał się na posiedzenie wyznaczone na rozprawę albo mimo stawienia się nie bierze udziału w rozprawie, sąd wyda wyrok zaoczny. W takim wypadku przyjmuje się za prawdziwe twierdzenia powoda o okolicznościach faktycznych przytoczonych w pozwie lub w pismach procesowych doręczonych pozwanemu przed rozprawą, chyba że budzą one uzasadnione wątpliwości albo zostały przytoczone w celu obejścia prawa (§2).

W niniejszej sprawie zaistniały podstawy do wydania wyroku zaocznego. Pozwana nie zajęła stanowiska w sprawie, natomiast powód przedstawił okoliczności faktyczne stanowiące podstawę żądania oraz przedłożył dokumenty na potwierdzenie jego istnienia, w tym umowę stron, wyciąg z rachunku karty kredytowej, wypowiedzenie umowy oświadczenie o odstąpieniu od umowy oraz wyciąg z ksiąg banku, w którym opisana wierzytelność pokrywa się z żądaniem pozwu.

Powództwo zostało oddalone jedynie częściowo w zakresie dotyczącym roszczenia z tytułu odsetek, a to z uwagi na nowelizację w zakresie odsetek umownych za opóźnienie wprowadzoną ustawą z dnia 9 października 2015 r. o zmianie ustawy o terminach zapłaty w transakcjach handlowych, ustawy - Kodeks cywilny oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2015 r. poz. 1830), która weszła w życie z dniem 1 stycznia 2016r. Ustawa ta znowelizowała art. 481 k.c. dotyczącym odsetek za opóźnienie stanowiąc w jego § 2, że jeżeli stopa odsetek za opóźnienie nie była oznaczona, należą się odsetki ustawowe za opóźnienie w wysokości równej sumie stopy referencyjnej NBP i 5,5 punktów procentowych. Jednakże gdy wierzytelność jest oprocentowana według stopy wyższej, wierzyciel może żądać odsetek za opóźnienie według tej wyższej stopy. Zgodnie z § 2¹ maksymalna wysokość odsetek za opóźnienie nie może w stosunku rocznym przekraczać dwukrotności wysokości o odsetek ustawowych za opóźnienie (odsetki maksymalne za opóźnienie).

Powód w pozwie domagał się odsetek umownych za opóźnienie w wysokości czterokrotności stopy kredytu lombardowego NBP. Z uwagi na określenie odsetek maksymalnych za opóźnienie za pomocą innego czynnika niż stopa kredytu lombardowego NBP wysokość odsetek maksymalnych za opóźnienie może kształtować się na niższym poziomie niż umowne odsetki za opóźnienie określone w umowie stron i zgłoszone w pozwie. Stąd koniecznym było w sentencji wyroku zawarcie zastrzeżenia, że odsetki umowne należne od kwoty 2539,83 zł od dnia 25 maja 2015r. są nie wyższe niż maksymalne odsetki za opóźnienie. W uzasadnieniu pozwu powód wskazał, że dochodzone przez niego odsetki nie mogą przekraczać w stosunku rocznym odsetek maksymalnych za opóźnienie, jednakże ograniczenia tego nie zawarł w petitum pozwu. Stąd powództwo w części, w jakiej brak było ograniczenia wysokości odsetek za opóźnienie zostało oddalone.

O kosztach postępowania orzeczono na podstawie art. 98 § 1 i 3 k.p.c. i art. 100 k.p.c. przy uwzględnieniu, że powód wygrał proces niemal w całości. Na poniesione przez powoda koszty procesu składały się: opłata od pozwu w kwocie 100 zł, opłaty skarbowe od pełnomocnictw w kwocie 34 zł, opłaty notarialne za poświadczenie pełnomocnictw w kwocie 7,38 zł, łącznie 141,38 zł. Omyłkowo zasądzona została kwota 114,76 zł.

Na podstawie art. 333 § 1 pkt 3 k.p.c. wyrokowi w części zasądzającej nadany został rygor natychmiastowej wykonalności.